

[J. C. A. Larsen.]

Solens Nedgang og før Solens Opgang, som Loven giver Ret dertil, at faa skudt et Stykke Vildt; men Vildtet vil hurtigt vænne sig til først at gaa ud efter den Tid, og saa vil vedkommende Bruger ikke have Spor af Nytte af denne Bestemmelse. (Ulrich: Krybskytteri!). Nej, det er ikke Krybskytteri, for det vil blive en lovfæstet Bestemmelse, der vil værne disse Brugere, dersom Ejeren ikke opfylder de Betingelser, Loven stiller. Jeg tror, at jeg for mit Vedkommende er en lige saa god Jæger som det ærede Medlem Hr. Ulrich, men jeg har aldrig villet anerkende, at den Ret, Loven giver en Lodsejer til at skyde et Stykke Vildt ude paa sin Mark, kunde kaldes Krybskytteri — maaske kunde man bruge Benævnelsen Hegnsjæger, det maa man for Resten ogsaa gerne, men det er ganske lovligt. Dersom man havde taget den Ændring, vi foreslog angaaende dette Forhold, havde man indført en Beskyttelse for disse Brugere.

Det er imidlertid egentlig ikke saa meget der, vore forskellige Synspunkter er kommet frem. Jeg kan udtale min Tilfredshed med Lovforslagets skærpede Strafebestemmelser og med de bedre Fredningsbestemmelser, der er indført; jeg er ganske indforstået med, at de er gode, det udtalte jeg allerede ved første Behandling i Fjor. Det, der imidlertid mest skiller os ad, er Spørgsmaalet om Affattelsen af Bestemmelsen om Jagtkortsystemet.

Da vi i 1922 fik vedtaget den nueløbende Jagtlov, indførte man dette System efter Mønster fra Udlandet, fra mere tættebebyggede Lande end vort; man indførte dette Jagtkortsystem, for at Vildtet ikke skulde blive helt udryddet, og alle vi, som har Forstaaelse af dette Forhold, anerkender, at det har været til Gavn for vor Vildtbestand. Jeg vil tro, at med den stærke Udstyknig af Godserne, som er foretaget siden 1922, og nogle for Vildtbestanden daarlige Somre vilde den ret tarvelige Vildtbestand, vi har herhjemme, være omtrent helt udryddet, dersom vi ikke havde faaet gennemført Jagtkortsystemet i 1922.

Men man husker jo den Kritik, der rejste sig ude omkring i Landet blandt Landbrugere imod, at de skulde betale to Kroner for at faa et Jagtkort, der gav dem Lov til at gaa paa Jagt paa egen Ejendom; og denne Utilfredshed blev støttet og næret i meget høj Grad af de Partier, som havde stemt imod, de nuværende Regeringspartier. Hvor man kom

paa Møder den Gang, kom dette Spørgsmaal frem, og kom det ikke frem fra Vælgerne, skulde det nok blive bragt frem fra en af Ordførerne for de Partier, der havde stemt imod den Gang. Nu synes det, som om man har forandret Signaler, idet man nu fra disse Partiers Side vil gaa med til et Betalingssystem ogsaa for Brugere.

Ud fra de Erfaringer, vi har gjort siden 1922, har vi faaet den Opfattelse, at dette Kontrollkort for Brugere har vist sig ikke at have nogen væsentlig Betydning. Den Jæger, som kun har Interesse i at gaa paa Jagt paa sin egen Ejendom, gør ikke Vildtet stor Skade. Under Hensyn til den Kritik, der blev fremført, har vi derfor allerede under den tidligere Landbrugsminister udtalt Ønske om en Ændring i disse Forhold, og den tidligere Landbrugsminister havde paa et Tidspunkt lovet os, at der skulde komme et Forslag frem i den Retning. Vi har nu i vort Ændringsforslags § 14 indført Bestemmelser om Jagtkortsystemet, som tager Hensyn til dette, idet vi siger, at Jagtkort til Brugeren selv paa egen Ejendom, eller dersom han ikke vil benytte det, til en i Hjemmet værende Søn udstedes gratis. Efter Henvendelser og efter de Erfaringer, man har naaet til, foreslaar vi endvidere, at til Jagt, som kun ønskes udført paa Havet, skal Jagtkortet koste 5 Kr. For alle andre Jagtkort for enhver anden, som vil øve Jagt, har vi sat Prisen til 15 Kr. for et enkelt Kort.

Hidtil har vi haft den Ordning, at det er Sognefogeden, som skal udstede disse Jagtkort. Det blev den Gang vedtaget, fordi man mente, at Sognefoged og Politii skulde øve en virkelig effektiv Kontrol, men vi maa desværre erkende, at denne Kontrol har været meget mangelfuld. Vi har derfor foreslaaet, at Kortene udstedes af Kommunalbestyrelsen, og at Kommunalbestyrelsen hvert Aar inden den 15. Oktober offentliggør, hvor mange Jagtkort der er løst i Kommunerne. Og dernæst har vi foreslaaet det nye, at af Beløbene, som indkommer for disse Jagtkort, skal Kommunalbestyrelsen overlade de $\frac{2}{3}$ til en i Sognet dannet Jagtforening til Blodfornyelse, Udryddelse af Skadevildt og i det hele taget til rationel Vildtpleje.

Naar vi har foreslaaet dette, er det ud fra den Betragtning, som man har gjort gældende rundt omkring i Jægerkredse, at de Penge, man afleverede til Sognefogder og Kommuner, rettelig burde anvendes til Ophjælpning af Vildtbestanden. Vi har